

Komandi partur

Vegna høg tíðina kemur *Síðsøgan* aftur 8. januar. Ynskt verður øllum lesarum eini gleðilig jól og gott komandi ár við tøkki fyrri stuðul til hesa skrivning.

ember 1941 blev taget på fersk gerning og fik tre måneders hæfte i Vestre Fængsel.

Han var med ved starten af de illegale ruter til Sverige og deltog i våbentransporter og sabotagehandlinger. Han var ude af stand til at gå på akkord med sin overbevisning, lod sig ikke indfange af partipolitik, og nægtede at modtage enhver form for understøttelse, der medførte moralske forpligtelser. Heraf fulgte for ham nødvendigheden af at starte sit eget blad, „1944“, hvis første nummer udkom 1.1.1944. Starten af bladet foregik med Ib Mogens Bech Christensens senere hustru som eneste medhjælper.

Denne gruppe, „1944“, havde et snævert samarbejde med Dansk-Svensk Flygtningetjeneste og benyttede som udskibningsplads lossepladsen i Kastrup lige over for fortet, der havde tysk besætning.

„1944“erne sørgede for flygtningenes logi, tilbringning og væbnet beskyttelse. Med Dansk-Svensk Flygtningetjenestes små lydløse både hentedes og bragtes hundredvis af passagerer, store mængder post, pressestof og illegale bøger og blade ad denne vej.

Det var „Knud“s plan, at gruppen skulle medvirke ved udrensning efter krigen ved hjælp af stof, som gruppen systematisk erobrede fra tyskerne. Der gennemførtes således flere kup mod tyske arkiver. Tre gange erobrede man postsække til Dagmarhus (høvuðsstøðin hjá týskarum). Den 17.4.1945 gennemførte gruppen en usædvanlig dristig aktion mod det tyske handelskammer på Nørrevold. I 3,5 time udtog elleve frihedskæmpere systematisk al korrespondance, alle kartoteker og lignende. Materialet gav en meget stor indsigt i det tyske handelskammers samarbejde med danske firmaer. Gruppen deltog endvidere i angrebet på Frimurerlogen.

Lat lív í bardaganum fyrri frælsi

Tann 23.4.1945 varð Ib Mogens Bech Christensen dripin av týskarum í einum skotbardaga. Tað kostaði honum lívið, at hann royndi at bjarga sínum feløgum, sum eisini sluppu undan.

Ingálvur var serligur

Eins og so mong onnur, metti eg Ingálv sum ein vin. Hetta var ein venskapur, sum gekk gjøgnum fleiri ættarlið, sum komu úr sama andaliga umhvørvi.

Ingálvur var kendur fyrri sítt framúr positiva lyndi. Fekk

Ib gav 25 ára gamal sítt lív í bardaga móti nasismuni.

einaferð frá honum eitt fitt dømi um hansara umsorgan fyrri øðrum á tí listarliga økinum. Hann gav mær eina skrá fyrri ólavsoðframsýningini í 1956. Her vórðu m.a. sýndar framtekningar hjá abba mínum, Napoleon Joensen, skómakaranum, og mammubeiggja mínum Niels Juel, seinni Háberg, sum var kendur prentari. Tað er heilt vist, at teir høvdu ikki sjálvir bjóðað seg fram. Tí er neyvan ivi um, at tað er Ingálvur sjálvur, sum hevur viljað havt sínar smæðnu vinir eitt sindur fram í ljósið, so teirra evnir ikki skuldu verða goymd burtur.

Á hesi framsýning vóru 28 lutakarar. Nógvir eru framvegis kendir og aðrir ókendir. Sjálvur luttók Ingálvur við 11 verkum og var millum tey, sum høvdu flest verk á framsýningini.

Mikines var als ikki nasistur

Vit høvdu nógvar góðar samrøður, eisini um tíðina og lívið í Danmark undir krígunum. Hann kom eisini inn á tað, sum onkuntíð hevur verið frammi um, at Sámali J. Mikines skuldi vera limur í danska nasistaflokkinum. Men Ingálvur segði heilt avgjort, at Mikines var als ikki nasistur. Hann var í eini veitslu ótilvitaður komin at tekna seg sum lim. Men tá ið hann kom fyrri seg aftur, tók hann beinanvegin stig til at strika seg av limalistanum. Men her var opinbart lættari at kom inn enn at sleppa út. Tí kom hann at standa í tí limakartotekinum, sum seinni eftir kríggið varð almannakunngjørt, og sum hann fekk nógvar fortred av. Sum tað edla menniskja, Ingálvur var, var tað í hansara anda, at hetta skuldi koma fram.

Var vinur við Miu, sum passaði mammuna upp

Tá Ingálvur varð føddur fyrri 100

árum síðani kom ein ung genta úr Syðrugøtu at passa mammuna, Kristinu, upp. Hetta var Mia, sum seinni hevði telefonstöðina í Gøtu í mong ár. Hon var ein megnarkvinna og bleiv 100 ára gomul eins og mamma hennara, Jóhanna.

Her gjørdist ein lívlangt vinlag, og Ingálvur og Mia plagdu at skriva saman, tá ið nakað var á vási. Mia fekk eisini heilsan og bræv frá Ingálvi, tá ið hon fylti 100 ár. Ingálvur greiddi frá, at mamman hansara altíð tók til, hvussu ófør Mia var.

og doyðu. Teir lógu báðir í senn á Landssjúkrahúsinum teirra seinastu dagar, so eg kundi vitja teir báðar í senn.

Teir báðir høvdu nóg saman, ikki minst við sang í Ebenezer. Knút var virkin sum leiðari í sangkórinum. Og meðan Ingálvur var millum bestu mannligu sangarar í landinum, so var Sunneva ein av teimum bestu kvinnuligu. Tá ið tey bæði sungu saman, ja, tað var ógloymandi. Teirra felags sangur er tibetur varðveittur á fløgu.

Nú tað eisini eru 100 ár síðani, at Knút varð føddur, skal sigast

eitt sindur um hann.

Hann skuldi fara til skips við Ananu í 1936. Men hann bleiv sjúkur og mátti setast aftur. Tá var tað, at Sverri Rasmussen á Argjum slapp við fyrri Knút, og tað mundi leggja lívsleiðina hjá báðum.

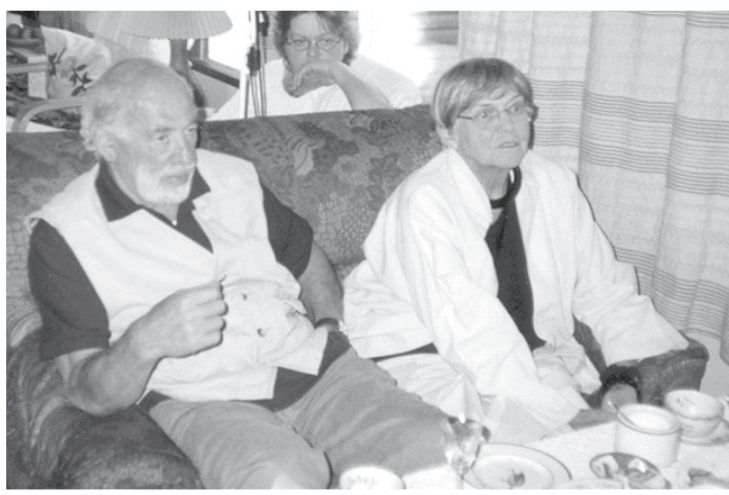
Knút gjørdist í mong ár ímyndin av Føroya Sparikassa. Her kom hann í starv í 1946. Í 1955 bleiv hann bókhaldari, í 1968 bleiv hann undirstjóri, bleiv stjóri í 1979 saman við Johan K. Joensen og forstjóri í 1985. Hann fór frá sum stjóri í 1989. Hann átti ein stóran part av heiðrinum fyrri teirri menning, sum hendi í sparikassanum øll hesi árini.

Hann tók minst møguligan vága. Hann dugdi so væl at grundgeva fyrri sýting av láni, at tað var sagt, at umsøkjarnir takkaðu honum fyrri, at hann ikki vildi veita teimum lán!

Tað var eisini tiltikið hvussu nóg hann var virdur av starvsfólkunum.

Knút og Sunneva finga Onnu, sum doyði ung. Hennara børn eru Knút og Sunneva.

Teir báðir Ingálvur og Knút eru sanniliga verdir at minnast, nú tað eru 100 ár síðan, at teir vóru føddir.

Helle, einkjan eftir Ib, saman við seinna manninum, Finn.

Her skal verða nevnt enn eitt dømi um tað trúfesti, sum merkti tey av Reyni. Sonur Miu, Tórus, var útróðrarmaður. Eina ferð kom hann til Fiskasentralin í Havn at taka ís til kalva, sum hann skuldi senda av landinum. Her var Jens Pauli, beiggi Ingálv, stjóri. Tá Jens Pauli kom eftir, hvør Tórus var, var einki óført. Jens Pauli orðnaði alt fyrri hann, og Tórus fekk ísinn fyrri einki!

Kundi eisini vera speiskur

Ingálvur dugdi eisini væl at taka til. Einaferð fyrri mongum árum síðani var eg til ein framsýning, har Ingálvur hevði eina abstrakta mynd, sum kallaðist "Kvinna". Segði við, at mær dámdi væl, men skilti ikki "kvinnuna" hjá honum. "Legg einki í tað. Eg havi verið giftur í 35 ár, og eg skilji tær heldur ikki!" Konan var Elsa, ættað úr Porkeri.

Knút og Ingálvur fylgdust í lívi og deyða

Knút Háberg var yngsti sonur Mallu og Pola skómakaran. Hann varð føddur 7. november 1920, sum Ingálvur var føddur 18. desember. Knút doyði tann 19. november 2005, sum Ingálvur doyði 26. november. Tískil vóru bara fáir dagar ímillum, at teir bæði vóru føddur

Knút og Sunneva høvdu nóg samanstarv við Ingálv